श्रूयते, मध्वाशयेत् घृतं वेति। प्रकृतौ श्रुतं, पयोव्रतं ब्राह्मणस्य यवागू राजन्यस्यामिक्षा वैश्यस्येत्ययं तृतीयो विषयः॥ तत्रोपहोमनिवीतमध्वशनानि क्रमेण नारिष्टहोमोपवीत पयोव्रतानां निवर्त्तकानि। कुतः कार्य्यैक्यात्। उपहोमनारिष्टहोमयोस्तावज्जुहोति, शब्दैक्यतदर्थैक्याभ्यां कार्यैक्यं प्रतीयते। अशनव्रतयोः शब्दभेदेप्यर्थभेदो नास्ति। निवीतोपवीतयोः शब्दार्थभेदेपि वीतशब्दस्मारितं कार्य्यमेकं स्यात्। तस्माद्बाध इति पूर्व्वः पक्षः। भवतु नाम दृष्टार्थेषु कार्य्यैक्यं दृष्ट्वा बाधः, उदाहृदानित्वपूर्व्वार्थानि, अपूर्व्वञ्च विध्येकगम्यतया विधिभेदेन भिद्यते। तस्मात् कार्य्यभेदात् समुच्चयोभ्युपगन्तव्यः। नच निवीतोपवीतयोर्विरोधः शङ्कनीयः। वासोभ्यां तदुभयोपपत्तेः। नापि पयोव्रतस्य दृष्टार्थत्वम्। अल्पेन पयसा तृप्तिपुष्ट्यसम्भवात्। उदाहरणद्वये कृत्वा चिन्ता चास्तु। पञ्चमाध्यायस्य द्वितीयपादे चिन्तितं,।

नक्षत्रेष्वुपहोमाः किं नारिष्टेभ्यः पुरा न वा।
प्रत्यक्षपाठान् मुख्यस्य सामीप्यायास्तु पूर्व्वता॥
प्रकृते प्रथमो वोधो वैकृते चरमस्ततः।
नारिष्टहोमाः पूर्व्वंस्युरुपहोमास्तु पृष्ठतः॥

अग्न्यादिदेवतायुक्तानां कृत्तिकादिनक्षत्राणामिष्टयः काम्या विहिताः। अग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालमित्यादयः। तत्र प्रधानहोमाः, "अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः" इत्यादि याज्यानुवाक्यापुरस्सरं श्रूयन्ते। तत्रोपहोमा एवमाम्नाताः, सोऽत्र